

nogen som helst Uvillie imod Arbejderklassen i den Forstand, at vi ikke ønskede, at den skulde have Glæde af 8 Timers Arbejdsdagen, men den er begrundet i Overbevisningen om, at Vedtagelsen af 8 Timers Arbejdsdagen samfundsmæssigt set vil være meget uheldig, blandt andet ogsaa for de Folk, der nu kæmper for at faa den indført. Og vi ser nogen Bekræftelse herpaa i, at man fra forskellige Sider i Udlandet hører Beretning om, at hvor man har faaet indført en 8 Timers Arbejdsdag ved Lov, søger man paa forskellig Vis at komme udenom den, fordi man føler den som et snærende Baand. Og det er netop dette, som efter min Mening er det farlige ved Lovfæstelse af den 8 Timers Arbejdsdag.

Dahlgaard: Der blev af det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard gjort den Opfattelse gældende, at en Regerings Opgave i Forhold til, hvad der skete i Nationernes Forbund, maatte være den at staa som Mellemed imellem Forbundet og Rigsdagen. Jeg tænker, det ærede Medlem erindrer, at vi for faa Dage siden her i Tinget behandlede et andet Forslag fra Folkeforbundet, nemlig Forslaget om den internationale Domstol, og det ærede Medlem lagde sikkert den Dag Mærke til, at den højtærede Regering ikke da indskrænkede sig til at forelægge det for Rigsdagen uden selv at tage Stilling til det. Nej, Regeringen anbefalede varmt dette Forslag og forstod det som sin Opgave at være Mellemed imellem Folkeforbundet og Rigsdagen, ikke paa en passiv, men paa en positiv Maade, i den Forstand, at den sagde sin Mening om det, der forelaa fra Folkenes Forbund. Jeg maa da ogsaa sige til den højtærede Handelsminister, at det i Sandhed kan siges at være Udtryk for en positiv Arbejderlovgivning fra den højtærede Regerings Side, naar man er kommet dertil, at man erklærer, at man ingen Betænkeligheder har fra Regeringens Side ved at gaa med til, hvad man fra alle Sider i Forvejen er enig om. Nej, jeg tror heller ikke, Regeringen kommer for langt ud saa. Naar Regeringen stadig paa Arbejderlovgivningens Omraade bliver staaende paa det Standpunkt, at den ikke gaar med til andet end det, Industriens Arbejdsgivere her i Danmark gaar med til, tror jeg i Sandhed, Regeringen udviser al fornøden Forsigtighed paa dette Omraade.

Maa jeg takke den højtærede Minister for hans Tilsagn om, at nærværende Henstillinger og Konventioner vil blive forelagt igen, saafremt de ikke bliver vedtaget i denne Samling. Den højtærede Minister

sagde, at han agtede *naturaligvis* at gøre det. Jeg haaber, at der deri ligger, at man fra den højtærede Regerings Side ogsaa forstaaer, at naar man med Hensyn til de forelagte Henstillinger fra Washington-Konferencen, som behandles i Udvalg, endnu ikke er kommet til en Realitetsbehandling i Udvalgene, saa bør man naturligvis igen til Efteraaret forelægge ogsaa disse Forslag til Behandling her i Tinget.

Maa jeg i øvrigt sige til det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard, at naar jeg var af den Opfattelse, at det ærede Medlems Citat var overflødigt, var det ikke, fordi jeg ikke gerne vilde høre de paagældende Ord, men ud fra den Opfattelse, at det er ret overflødigt at argumentere med og citere Ord, som alle er enige om. De Ord, som det ærede Medlem citerede, har jo nemlig vundet Tilslutning fra dette høje Tings Side gennem dets Tilslutning til Folkeforbundet. Naar vi fra Rigsdagens Side har givet Fredstraktaten vor Tilslutning, har vi ogsaa givet vor Tilslutning til de almindelige Principper, som er nedlagte i dette Afsnit af Fredstraktaten, hvor det siges, at man vil stræbe hen imod visse Princippers Gennemførelse, saa vidt Landenes særlige Forhold tillader det. Det har Rigsdagen sagt ja til, og det har det ærede Medlem sagt ja til, og jeg kan ikke tænke mig, at det ærede Medlem er af en anden Opfattelse i Dag. For en Sikkerheds Skyld vil jeg dog spørge det ærede Medlem: Er han ikke af den Opfattelse, at det, Danmark har givet sin Tilslutning til ved Fredstraktaten paa dette Omraade, skal Danmark fuldt og helt arbejde for?

Det ærede Medlem sluttede med at spørge om min Stilling til Arbejdsdagen for Fiskeriet. Det havde været overflødigt for det ærede Medlem, hvis det ærede Medlem havde hørt efter, hvad jeg sagde i min Tale, idet jeg erklærede, at den Henstilling, der her er Tale om, for saa vidt ikke vilde lægge noget snærende Baand paa den danske Stat, selv om vi vedtog den, idet den kun paalægger Staten at gennemføre en Lovgivning af en Beskafenhed, som den danske Stat selv bestemmer om. Jeg føjede til, at efter min Opfattelse var Forholdet her i Danmark det, at Fiskeriet i det væsentlige foregik uden Anvendelse af Lønarbejdere, og at Konferencens Beslutning som Følge deraf sikkert ikke i og for sig havde Henblik paa Forholdene, som de er her i Danmark. Og naar Forholdet er det, er det min